www.tezaurliturgic.ro

14 IANUARIE

SLUJBA SF.38 CUVIOŞI-MUCENICI DE LA SINAI SF.33 CUVIOŞI-MUCENICI DE LA RAITH

VENEŢIA,1817

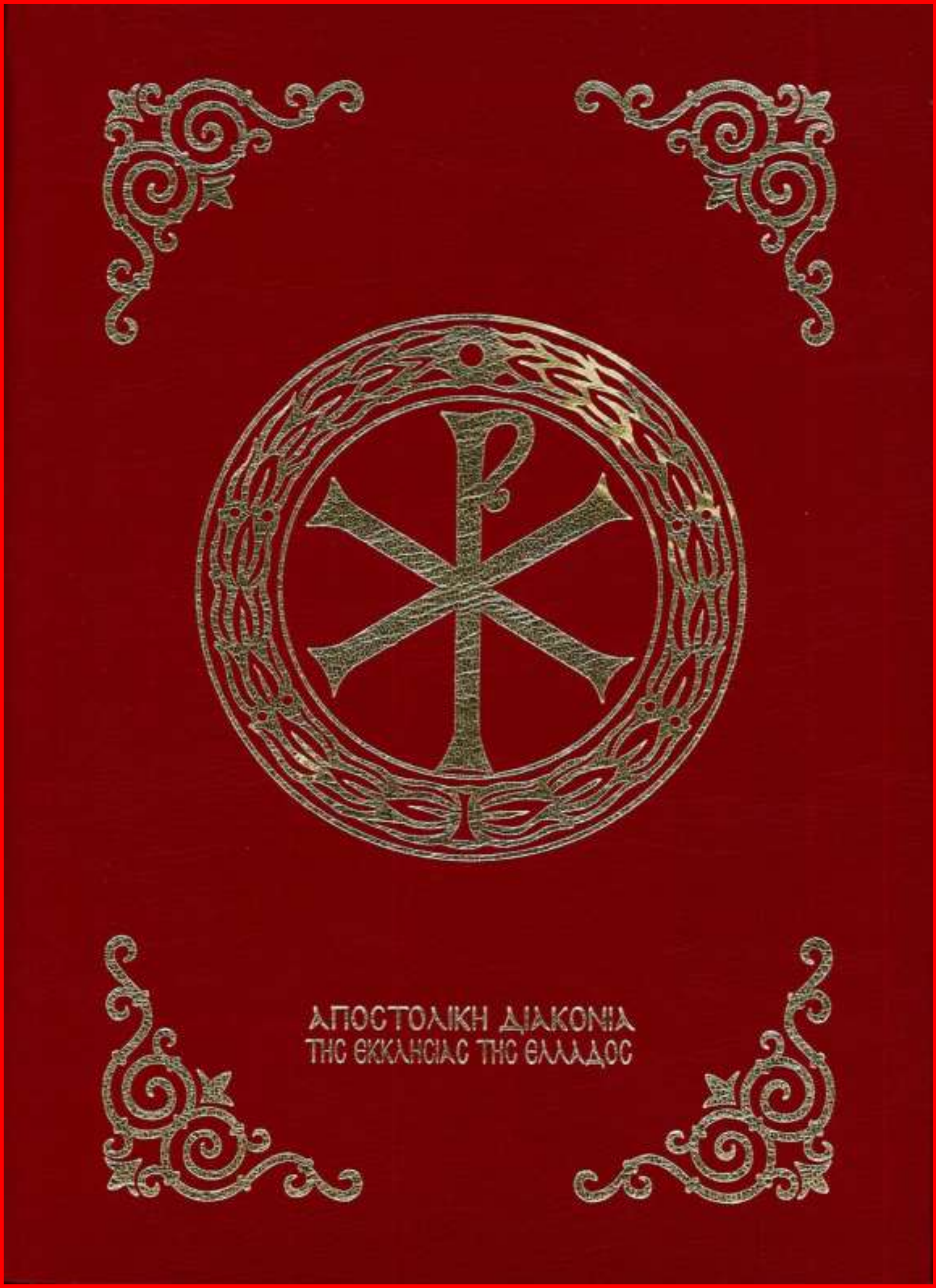
ΑΠΟϹΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
ΤΗϹ ЄΚΚΛΗϹΙΑϹ ΤΗϹ ЄΛΛΑΔΟϹ

14 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΤΩΝ ΕΝ ΣΙΝΑ & ΡΑΙΘΩ ΑΝΑΙΡΕΘΕΝΤΩΝ ΑΒΒΑΔΩΝ

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός, μακάριος ἀνήρ. Προσόμοια τῆς ἑορτῆς δ΄
Ἦχος β΄. Ἰδιόμελα. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, τὸν φωτίσαντα πάντα ἄνθρωπον, ἰδὼν ὁ Πρόδρομος, βαπτισθῆναι παραγενόμενον, χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ τρέμει τῇ χειρί· δείκνυσιν αὐτόν, καὶ λέγει τοῖς λαοῖς· Ἴδε ὁ λυτρούμενος τὸν Ἰσραήλ, ὁ ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς. Ὢ ἀναμάρτητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, ὑπὸ δούλου βαπτιζομένου, καὶ τῇ τοῦ Πνεύματος παρουσίᾳ μαρτυρουμένου, ἔφριξαν ὁρῶσαι Ἀγγέλων στρατιαί, φωνὴ δὲ οὐρανόθεν ἠνέχθη ἐκ Πατρός. Οὗτος ὃν ὁ Πρόδρομος χειροθετεῖ, Υἱός μου ὑπάρχει ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ηὐδόκησα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὰ Ἰορδάνια ῥεῖθρα, σὲ τὴν πηγὴν ἐδέξατο, καὶ ὁ Παράκλητος, ἐν εἴδει περιστερᾶς κατήρχετο, κλίνει κορυφήν, ὁ κλίνας οὐρανούς, κράζει καὶ βοᾷ, πηλὸς τῷ πλαστουργῷ· Τί μοι ἐπιτάττεις τὰ ὑπὲρ ἐμέ; ἐγὼ χρείαν ἔχω τοῦ σοῦ Βαπτισμοῦ. Ὢ ἀναμάρτητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σῶσαι βουλόμενος, τὸν πλανηθέντα ἄνθρωπον, οὐκ

ἀπηξίωσας δούλου μορφὴν ἐνδύσασθαι· ἔπρεπε γὰρ σοὶ τῷ Δεσπότῃ, καὶ Θεῷ, ἀναδέξασθαι τὰ ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν· σὺ γὰρ βαπτισθεὶς σαρκὶ Λυτρωτά, τῆς ἀφέσεως ἠξίωσας ἡμᾶς, διὸ βοῶμέν σοι· Εὐεργέτα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Καὶ τῶν Ὁσιομαρτύρων. Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐν Σινᾶ οἱ ἀοίδιμοι, πολιτείαν ἰσάγγελον, ἐξασκοῦντες ὤφθησαν καρτερώτατοι, καὶ τῶν βαρβάρων τὴν ἔφοδον, στεῤῥῶς καρτερήσαντες, κατεφρόνησαν δεινά, τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος, καὶ ἀπέλαβον, τῶν Μαρτύρων στεφάνους ἐπαξίως, οἷς συνόντες τῷ Δεσπότῃ, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύουσι. (Δiς).

Ῥαϊθῷ καλλωπίζεται, καὶ Σινᾶ νῦν ἑόρτιον, συγκροτεῖ πανήγυριν ὦ φιλέορτοι, δοξολογοῦντες ἐν ᾄσμασιν, Ἀββάδων τὴν ἄσκησιν, καὶ τὴν ἄθλησιν ὁμοῦ, ἥν ὑπέστησαν ἅπαντες, ἀδαμάντινον, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ φρόνημα προχόντες, οὕς προβάλλοντες ἐν πίστει, πρέσβεις Θεῷ ἀνυμνήσωμεν.

Οὐ βαρβάρων ἡ ἔφοδος, οὐ δὲ ξίφη οὐ μάχαιραι, τῶν Ἀββάδων ἔλυσας τὸ διάπυρον, τῆς πρὸς Θεὸν ἀγαπήσεως, ἧς κόσμον μισήσαντες, καὶ τὸ φρόνημα σαρκός, τῷ Χριστῶ ἠκολούθησαν, ὡς αὐτήκοοι τῆς φωνῆς· Δεῦτε πρός με γεγονότες, ἐκ τοῦ βήματος φωνούσης, διὸ γενναίως ἐνήθλησαν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Σήμερον ἐν Σινᾷ ὁ χορὸς τῶν Πατέρων ἀγάλλεται, καὶ Ῥαϊθὼ δὲ συγχαίρει, συγκαλοῦσα ἅπαντας πρὸς εὐωχίαν μυστικήν, ἐπὶ τὴν μνήμην τῶν ἀθλοφόρων Ἀββάδων, οὕς καὶ ἡμεῖς ἐπαξίως ἀνευφημοῦντες κραυγάζομεν· Χαίρετε Πατέρες θεόσοφοι, Ἠσαΐα καὶ Σάββα, ἡ καλλονὴ τῶν Ὁσίων καὶ τῶν Μαρτύρων τὸ κλέος, οἵ καὶ τὸν συρφετὸν τοῦ κόσμου, ἅμα τοῖς συναθλήσασι πᾶσι, παρ᾽ οὐδὲν ἡγησάμενοι, καὶ ὡς Ἄγγελοι εἰς Θραμβήν, καὶ ἐν Χωρήβ, καὶ Κηδάρ, ὑπὲρ φύσιν ἀγωνισάμενοι. Χαίρετε Παῦλε ἀοίδιμε, Πατρῶν τὸ ἐκβλάστημα, ὁ τῶν ἐν Ῥαϊθῷ προϊστάμενος, καὶ τὴν κάραν εἰς μέσον ἀποτμηθείς, σὺ Ἱερεμίᾳ τῷ κλεινῷ, Δόμνε καὶ Σέργιε, μετὰ πάντων τῶν ἐν Ῥαϊθῷ ἀναιρεθέντων Ὁσίων. Χαίρετε ἀθλοφόρων χορὸς ὀκτωδεκάριθμος, οἱ τῶν βαρβάρων ταῖς ξίφεσι, παραδόντες τὰ σώματα, καὶ σὺν Ἀγγέλοις εἰς Οὐρανούς, τὰς ψυχὰς ἀναπέμψαντες, παῤῥησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεόν, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην αἰτήσασθε, νίκας τῷ φιλοχρίστῳ λαῷ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ΄. Θεοφάνους

Τὸν ἐκ Παρθένου Ἥλιον, βλέπων ὁ ἐκ στείρας Λύχνος φαεινός, ἐν Ἰορδάνῃ αἰτούμενον Βάπτισμα, ἐν δειλίᾳ καὶ χαρᾷ, ἐβόα πρὸς αὐτόν. Σύ με ἁγίασον Δέσποτα τῇ θείᾳ Ἐπιφανείᾳ σου.

Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.(Κεφ. 43, 9-14)

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς Μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν. Καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῴζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ἡμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. 3, 1-9)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι. Καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ

ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τούς αἰῶνας, οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. 5, 15-23 & 6, 1-3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας, πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως.

Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε, μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν, ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτήν. Ἰδιόμελα. Ἦχος α΄.

Ὁ χορὸς τῶν ἀθλοφόρων Ἀββάδων, εὐαγγελικῇ φωνῇ πεισθείς, τὸν κόσμον παρ᾽ οὐδὲν ἐλογίσατο, ὅθεν τὰ πάντα ἀφέμενοι, ἐν Σινᾷ καὶ Ῥαϊθῷ καλύβας ἐπήξαντο, καὶ ἐν σπηλαίοις κατῴκουν ἐν ἀγρυπνίαις καὶ πόνοις, καὶ συντόνοις δεήσεσιν, ἔνθα καὶ δι᾽ ἀγώνων ἀθλητικῶν, διπλοῖς στεφάνοις στεφανωθέντες, τοῖς δι᾽ αὐτοὺς ἡμῖν συναχθεῖσι πανήγυριν ἑόρτιον ἤγειρας. Τούτους οὖν καὶ ἡμεῖς ἀνευφημήσωμεν, ἀπαύστως πρεσβεύοντας, τῷ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθέντι, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.
Χαίρετε Πατέρες τρισόλβιοι. Θεῷ γὰρ εὐάρεστοι, διὰ πόνων ὀφθέντες ἀσκήσεως, τούτῳ συνεζήσατε, τῷ ζῶντι καὶ κινοῦντι τοὺς ἐν αὐτῷ. χριστῷ συνεσταύρωσθε, τὸν Σταυρὸν ὑμῶν, εὐαγγελικῶς ἐπ᾽ ὤμων ἀράμενοι. Καὶ ἐν ἀγῶσι μαρτυρικοῖς προχωρήσαντες, ταχύτερον ἀπελάβετε ὅν ἐποθήσατε Χριστόν, παρ᾽ οὗ καὶ στεφανωθέντες, ἐδοξάσθητε μακάριοι.

Ἦχος β΄.

Μὴ ἀθυμεῖτε Πατέρες, ἀλλὰ μᾶλλον εὐφραίνεσθε, οὕτως ἐβόα ὁ Παῦλος τοῖς συνασκουμένοις ὡς προϊστάμενος. Μὴ ἀμνημονεῖτε τῆς δόξης τῶν Μαρτύρων, ἧς κοινωνοὶ πολλάκις ἐποθοῦμεν γενέσθαι, ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικεν ἀναπαυθῆναι τῶν πόνων, μὴ δυσχεραίνωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Παῦλε μακάριε, Πελοποννήσου τὸ βλάστημα, Πατρῶν τὸ κλέος, καὶ Ῥαϊθοῦ σεμνολόγημα. Σὺ καὶ τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως ἤνυσας, καὶ τοὺς ὑπὸ σέ, ἀπαύστοις διδασκαλίαις ἐστήριξας, ὅθεν καὶ δεομένου σου, ἐν τῇ ἐπιδρομῇ τῶν ἀνημέρων Βλεμμύων, Οὐρανίου φωνῆς ἀπὸ τοῦ βήματος προσκαλούσης ὑμᾶς εἰς ἀνάπαυσιν, οἱ πάντες ἤκουσαν, καὶ δι᾽ αὐτῆς προθύμως, ταῖς βασάνοις τὰ σώματα παρεδίδοσαν, μεθ᾽ ὧν τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνισάμενοι, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως πρὸς Κύριον.

Ἦχος πλ. δ΄.

Καλλωπίζεται πατρίς, ἡ θρεψαμένη σε Πάτερ Παῦλε μακάριε, Ῥαϊθὼ δὲ καὶ Σινᾶ, τὸ Θεοβάδιστον Ὄρος, τοὺς πόνους τῶν καμάτων, καὶ τοὺς ἄθλους τῶν ἀγώνων προβάλλοντα, ἀνευφημοῦσιν ἀπαύστως τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Ὅσιοι Πατέρες, μελετήσατε ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν

νόμῳ Κυρίου, ἠξιώθητε τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς σύμφυτοι γενέσθαι, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν, ἀθλήσεως στεφάνους ἐξήνθησε. Παῤῥησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν ἀγωνοθέτην Θεόν, καὶ ἡμῖν ἀιτήσασθε ἱλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν.

Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται, σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται, τὰ οὐράνια πάντα καὶ τὰ ἐπίγεια. Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι συμμίγνυνται, ὅπου τοῦ Βασιλέως παρουσία, καὶ ἡ τάξις παραγίνεται. Δράμωμεν τοίνυν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, ἴδωμεν πάντων τὸν Ἰωάννην, πῶς βαπτίζει Κορυφήν, ἀχειροποίητον, καὶ ἀναμάρτητον, ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, καταυγάζουσα καὶ παρέχουσα πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀποστιχα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Τῆς ἑορτῆς. Ἦχος πλ. β΄ Ἀνατολίου

Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, ἰδὼν σε ὁ Ἰωάννης πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον ἔλεγε, Χριστὲ ὁ Θεός· Τὶ πρὸς τὸν δοῦλον παραγέγονας, ῥύπον μὴ ἔχων Κύριε; εἰς ὄνομα δὲ τίνος σε βαπτίσω; Πατρός; ἀλλὰ τοῦτον φέρεις ἐν ἑαυτῷ. Υἱοῦ; ἀλλ᾽ αὐτὸς ὑπάρχεις ὁ σαρκωθείς. Πνεύματος Ἁγίου; καὶ τοῦτο οἶδας διδόναι τοῖς πιστοῖς διὰ στόματος. Ὁ ἐπιφανεὶς Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ.: *Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.*

Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ

ἐφοβήθησαν· πρὸς τὴν σὴν γὰρ δόξαν ἀντοφθαλμῆσαι τὰ Χερουβὶμ οὐ δύνανται, οὐδὲ ἀτενίσαι τὰ Σεραφίμ· ἀλλὰ φόβῳ παριστάμενα, τὰ μὲν βαστάζουσι, τὰ δὲ δοξάζουσι τὴν δύναμίν σου. Μεθ᾽ ὧν οἰκτίρμον, ἀναγγέλλομεν τὴν αἴνεσίν σου λέγοντες· Ὁ ἐπιφανεὶς Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ.: *Τὶ σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σοὶ Ἰορδάνη...*

Σήμερον ὁ οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητής, παραγίνεται σαρκὶ ἐν Ἰορδάνῃ, Βάπτισμα αἰτῶν ὁ ἀναμάρτητος, ἵνα καθάρῃ τὸν κόσμον ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, καὶ βαπτίζεται ὑπὸ δούλου, ὁ Δεσπότης τῶν ἁπάντων, καὶ καθαρισμὸν δι᾽ ὕδατος τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρεῖται. Αὐτῷ βοήσωμεν, ὁ ἐπιφανεὶς Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄. Τῶν Ἀββάδων.

Τὸν ἰσάγγελον βίον πολιτευσάμενοι, πόνοις ἀσκητικοῖς Πατέρες Ὅσιοι, ἐγκρατείᾳ τὸ σῶμα δουλαγωγήσαντες, καθυπετάξατε τῷ Πνεύματι, ἐργάται γενόμενοι τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου, τὸ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνος ἐφυλάξατε, καὶ ἀθλητικοὺς ἀγῶνας, ἐκ τῶν ἀσκητικῶν ἱδρώτων διηνύσατε. Καὶ διπλοῖς στεφάνοις κατακοσμηθέντες, ἐκτενῶς τὸν Σωτῆρα ἱκετεύσατε, σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα ἐξίσταντο, ὁρῶντές σε σήμερον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, γυμνὸν ἑστῶτα Σωτὴρ ἐν τοῖς ὕδασι, καὶ τὴν ἄχραντον Κορυφήν σου ὑποκλίναντο,

βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου. Σοῦ γὰρ πτωχεύσαντος ἑκουσίως, ὁ κόσμος ἐπλουτίσθης, Κύριε δόξα σοι.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκιον. Τῆς ἑορτῆς. Ἦχος α΄

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητὸν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι.

Δόξα. Τῶν Ὁσιομαρτύρων. Ἦχος α΄. Τοῦ Γαβριήλ.

Τοὺς ἐν Σινᾷ ἀθλοφόρους και Ἀββάας Κυρίου, καὶ Ῥαϊθοῦ τοὺς Πατέρας, ἐπάξιως ὑμνοῦμεν, αἰτοῦντες οἰκτιρμῶν Λυτρωτά, εἰρήνην ἐξ ὕψους τοῖς πιστοῖς, καὶ νίκας δωρηθῆναι κατ’ἐχθρῶν, Ἀββάδων ταῖς δεήσεσι. Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ἡμᾶς, δόξα τῷ Βαπτισθέντι Χριστῷ, δόξα τῷ στεφανώσαντι ὑμᾶς, διπλοῖς τοῖς στέμμασι.

Καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητὸν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι. *Ἀπόλυσις*

ΟΡΘΡΟΣ

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν, κάθισμα. Ἦχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Ἀπαρνησάμενοι, τὰ ἐν τῷ κοσμῳ τερπνά, καὶ βιωσάμενοι, ἐν ταῖς ἐρήμοις σαφῶς, ἐν Ῥαϊθῷ καὶ ἐν Σινᾷ, ἠθλήσατε παραδόξως, ὅθεν καὶ τὸν στέφανον, ἐκ Θεοῦ ἐκομίσασθε, Μάρτυρες καὶ Ὅσιοι ἀληθῶς ἐνδεικνύμενοι, καὶ νῦν μετὰ Ἀγγέλων συνόντες, πάντων ἡμῶν μνείαν ποιεῖτε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἐπιφανέντος σου ἐν Ἰορδάνῃ Σωτήρ, καὶ βαπτισθέντος σου ὑπὸ Προδρόμου Χριστέ, ἠγαπημένος Υἱὸς ἐμαρτυρήθης· ὅθεν καὶ συνάναρχος, τῷ Πατρὶ πεφανέρωσαι. Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον, ἐπί σε κατεγίνετο, ἐν ᾧ καὶ φωτισθέντες βοῶμεν· Δόξα Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν, κάθισμα. Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἑορτάζει Σίναιον, καὶ Ῥαϊθὼ εὐφροσύνως, ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον τῶν ἀθλοφόρων Ἀββάδων. Μάρτυρες μετὰ Ὁσίων ἀγαλλιῶνται. Ἄγγελοι στεφανηφόροι συγκατιόντες, στεφανοῦσι τοὺς Ὁσίους, διπλοῖς στεφάνοις, ὡς πανοπλίτας Χριστοῦ.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ὁ δεσπότης σήμερον, ἐν Ἰορδάνῃ ἐπέστη, βαπτισθεὶς ἐν ὕδασιν, ὑπὸ τοῦ θείου Προδρόμου, ἄνωθεν, ὁ Πατὴρ δὲ προσεμαρτύρει, οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς

ὁ ἀγαπητός μου, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐπεφάνη, ἐν ξένῃ θέᾳ, περιστερὰς ἐπ᾿ αὐτόν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν ἔρημον πολίσαντες, ἐν εὐσεβείᾳ Θεοῦ, τὰ πάθη ἐρημώσαντες ἐν ἐγκρατείᾳ σαφῶς, ὡς φοίνιξ ἠνθήσατε, βότρυας ψυχοτρόφους, ἀρετῶν θεοφόροι, φέροντες τοῖς ἀνθρώποις, γλυκασμὸν ὑπὲρ μέλι. Διὸ καὶ μεγαλύνομεν πίστει τὴν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Τὰ ῥεῖθρα ἡγίασας τὰ Ἰορδάνεια, τὸ κράτος συνέτριψας τῆς ἁμαρτίας ἡμῶν, ὑπέκλινας τῇ παλάμῃ, σεαυτὸν τοῦ Προδρόμου, καὶ ἔσωσας ἐκ τῆς πλάνης τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος. Διό σε ἱκετεύομεν, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ α΄ ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Προκ.: *Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει...*

Στ.: *Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου...*

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον: *Εἶπεν ὁ Κύριος· πάντα ὅσα ἄν θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποεῖτε αὐτοῖς...*

Ὁ Ν΄ ψαλμός.

Δόξα: *Ταῖς τῶν σῶν Ἀββάδων...*

Καὶ νῦν: *Ταῖς τῆς Θεοτόκου...*

Στ.: *Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...* Ἦχος β΄.

Ὅσιοι Πατέρες, οἱ ἐν Σινᾷ καὶ Ῥαϊθῷ κατ’ ἄμφω εὐαρεστήσαντες. Τὸ πρότερον μέν, ἐν ἀσκήσει μακροχρονίῳ, τὸ δεύτερον δὲ καὶ ἐν ἀθλήσει, ἐγκρατεῖς τοῦ πόθου γενόμενοι, τοὺς ἀνευφημοῦντας ὑμᾶς ὑπὸ παντοίων κινδύνων λυτρώσατε, καὶ πρὸς Θεὸν ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύσατε, τὸν ὑποκλίναντα τὴν Κάραν τῷ Προδρόμῳ, καὶ ἁγιάσαντα τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων. τὰς νίκας δοῦναι τῷ φιλοχρίστῳ στρατῷ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ κανόνες· ὁ α΄ τῆς ἑορτῆς εἰς στ΄· καὶ β΄ τῶν Ὁσιομαρτύρων εἰς η΄.

ᾨδὴ α’ Ἦχος β’ Ὁ Εἱρμός. Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα.

Ἀδὰμ τὸν φθαρέντα ἀναπλάττει, ῥείθροις Ἰορδάνου καὶ δρακόντων, κεφαλὰς ἐμφωλευόντων διαθλάττει, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων Κύριος, ὅτι δεδόξασται.

Πυρὶ τῆς θεότητος ἀΰλῳ, σάρκα ὑλικὴν ἠμφιεσμένος, Ἰορδάνου περιβάλλεται τὸ νᾶμα, ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου Κύριος· ὅτι δεδόξασται.

Τὸν ῥύπον ὁ σμήχων τῶν ἀνθρώπων, τούτοις καθαρθεὶς ἐν Ἰορδάνῃ, οἷς θελήσας ὡμοιώθη ὃ ἦν μείνας, τοὺς ἐν σκότει φωτίζει Κύριος, ὅτι δεδόξασται.

Κανὼν α΄ τῶν Ὁσίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: *Ἄθλους ἀνυμνεῖν Πατέρων κλέος μέγα Ἰωσήφ.*

ᾨδὴ α' Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ἀσκήσει φωτοειδεῖς γενόμενοι, Μακαριώτατοι, θεοειδεῖς ἐδείχθητε σαφῶς, τῇ κενώσει τοῦ αἵματος· διὸ συνεπαγάλλεσθε, τοῖς Ἀσκηταῖς Χριστοῦ καὶ Μάρτυσι.

Θαλάσσῃ τῇ τῶν δακρύων πρότερον, ἐναπεπνίξατε, τὸν Φαραὼ Σοφοὶ τὸν νοητόν· τῶν αἱμάτων δὲ ὕστερον, τοῖς ὀχετοῖς ὠλέσατε, καὶ ἀφανίᾳ παρεπέμψατε.

Λαμπρύνων ὁ φωτοδότης Κύριος, ὑμῶν τὴν ἄθλησιν, ὑπομονῇ θεράποντες Χριστοῦ, φωταυγῆ ἀπειργάσατο, καὶ ἐμφανῆ τὴν ἄσκησιν, ὑπὲρ αὐγὰς ἡλίου λάμπουσαν.

Οὐ θλῖψις οὐκ ἀλγεινῶν ἐπίτασις, οὐ μακρυσμὸς παντελὴς τῶν κοσμικῶν φροντίδων, Ἀθληταί, οὐ βαρβάρων ἀνήμερος, ἐπιδρομὴ τῆς κρείττονος, ἡμᾶς ἐλπίδος ἀπηγάγετο.

Θεοτοκίον

Ὑπάρχων ὁ κατὰ φύσιν Κύριος, πᾶσιν ἀχώρητος, ἐν σοὶ χωρεῖται Δέσποινα βροτός, εὐσπλαγχνίᾳ γενόμενος, ἵνα βροτοὺς δι᾽ ἄφατον φιλανθρωπίαν διασώσηται.

Ἕτερος. Ἦχος β'. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς: *Δέησις Σταύρου Φρονιμοπούλου Πατρέως.*

ᾨδὴ α'. Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα.

Δακρύων μου πρότερον τοῖς ῥείθροις, πᾶσαν τῶν παθῶν τὴν φλόγαν ὅλως, κατασβέσαντες, αἱμάτων δὲ

εἰς τέλος, τὴν διωκτῶν διάνοιας Ὅσιοι πάντων ἠρδεύσατε.
Ἐπ’ ὤμων Σταυρὸν τὸν τοῦ Κυρίου, ἄραντες σοφῶς κατ’ ἴχνος τούτου, ἐβαδίσατε ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει ἐν Ῥαϊθῶ, καὶ Σιναίῳ Ὅσιοι ἔνθα ἐστέφθητε.
Ἠσχύνθη δαιμόνων πᾶσα φάλαγξ, βλέπουσα Ἀββάδων τοὺς ἀγῶνας, ἐν ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει ὑπὲρ φύσιν, καὶ τὴν πληθύν, τῶν Ἀγγέλων φέρουσαν στέφη οὐράνια.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς τῇ παχύτητι Παρθένε, ὅλος ἑνωθεὶς ὁ Θεῖος Λόγος, ἐν τῇ μήτρᾷ σου προῆλθε σαρκοφόρος, δίχα φθορᾶς βαπτισθεὶς ἀνέπλασε, γένος ἀνθρώπινον.

ᾨδὴ γ’ Ὁ Εἰρμός. Ἰσχὺν ὁ διδούς.

Στειρεύουσα πρίν, ἠτεκνωμένη δεινῶς σήμερον, εὐφραίνου Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία· δι’ ὕδατος καὶ Πνεύματος· υἱοὶ γὰρ σοι γεγέννηνται, ἐν πίστει ἀνακράζοντες· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἒστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.
Μεγάλῃ φωνῇ, ἐν τῇ ἐρήμῳ βοᾷ Πρόδρομος· Χριστοῦ ἑτοιμάσατε ὁδούς, καὶ τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, εὐθείας ἀπεργάσασθε, ἐν πίστει ἀνακράζοντες· Οὐκ ἒστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἒστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Τῶν Ὁσίων. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Συντετριμμένῃ, διανοίᾳ Θεὸν θεραπεύσαντες, συνετρίψατε ἐχθροῦ, μεγαλαυχίαν Μακάριοι, ξίφει συντριβόμενοι, καὶ θανατούμενοι.

Ἀποσκοποῦντες, τῶν μενόντων Σοφοὶ τὸ ἀΐδιον, τῶν ἀστάτων καὶ ῥευστῶν, τὸ χαμερπὲς ἀπεκρούσασθε· ὅθεν μακαρίζεσθε, Ὁσιομάρτυρες.

Νόμῳ τῷ θείῳ, εὐσεβεῖ διανοίᾳ πειθήσαντες, τῆς σαρκὸς τάς ἡδονάς, δι᾿ ἐγκρατείας ὠλέσατε, καὶ νῦν ἐναθλήσαντες, δόξης ἐτύχετε.

Θεοτοκίον

Ὑπεραγία, ὑπεράγιον Λόγον κυήσασα, καθαγίασον ἡμῶν, καὶ τάς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῶν μακαριζόντων σε, τὴν Παναμώμητον.

Ἕτερος. Ἰσχὺν ὁ διδούς.

Ἰσχὺν ὁ διδοὺς τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύριος, ἰσχύϊ ἐνίσχυσεν ὑμᾶς, παντοδυνάμῳ σύμπαντας, πρὸς ἄσκησιν, καὶ ἄθλησιν, ἐν αἷς πιστῶς ἐκράζετε, οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Συγχαίρει χορός, Σιναϊτῶν ἐνθέως σήμερον, Ἀββάδων τὰ λείψανα πλουτῶν, ὡς θησαυρὸν ἀσύλητον, ἰάματα προχέοντα τοῖς πίστει ἀνακράζουσιν, οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Σταγόσι πυκνοῖς, ἐν Ῥαϊθῷ καὶ Σινᾷ Ὅσιοι, δακρύων σὺν αἵμασιν ὑμῶν, τὴν γῆν καθαγιάσαντες,

εἰς οὐρανοὺς ἐπῄρθητε, ἔνθα τερπνῶς κραυγάζετε, οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὸν σὸν τοκετόν, ἐκδυσωποῦσα Ἀειπάρθενε, πρεσβείαις ἀπαύστοις τῶν σεπτῶν Ἀββάδων κατοικτείρησον, καὶ πάσης βλάβης λύτρωσαι, τοὺς πίστει ἀνακράζοντας, οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἀσκητῶν ὁμόσκηνοι, καὶ τῶν Μαρτύρων, ἐν Σινᾷ ἀσκούμενοι, καὶ Ῥαϊθῷ ὑπερφυῶς, καὶ ἐναθλοῦντες ἐπῄρθητε, μετὰ Ἀγγέλων εἰς ὕψη οὐράνια.

Δόξα... τῶν Ὁσίων Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς πάροικοι δεικνύμενοι, καὶ παρεπίδημοι, καλύβας πηξάμενοι, ἐν ταῖς ἐρήμοις σαφῶς, ἠσκήσατε Ὅσιοι, γύμνωσιν κοσμηθέντες, ἀρετῶν τῇ ἐνδύσει, σύμμορφοι γεγονότες, τῶν Χριστοῦ παθημάτων· διὸ καὶ ὑπεμείνατε, τὴν τῶν βαρβάρων σφαγήν.

Καὶ νῦν... τῆς Ἑορτῆς ὅμοιον

Ὁ φῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος, τὰ ῥεῖθρα περιβάλλεται τὰ Ἰορδάνια, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἄνωθεν μαρτυροῦντος, τοῦ Πατρὸς τῷ συνθρόνῳ, κάτωθεν προσφοιτώσης, τῆς τοῦ Πνεύματος δόξης· αὐτός ἐστιν ὁ φωτίζων καὶ ἁγιάζων ἡμᾶς.

ᾨδὴ δ᾽ Ὁ Εἱρμός. Ἀκήκοε Κύριε φωνῆς σου.

Ῥυπτόμενον ἥλιον τίς εἶδεν, ὁ Κήρυξ βοᾷ, τὸν ἔκλαμπρον τῇ φύσει, ἵνα σε Ὕδασιν Ἀπαύγασμα τῆς δόξης, Πατρὸς χαρακτὴρ ἀϊδίου ἐκπλύνω· καὶ χόρτος ὤν, πυρὶ ψαύσω τῆς σῆς Θεότητος; σὺ γὰρ Χριστός, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ὑπέφηνεν ἔνθεον ἣν εἶχεν, εὐλάβειαν Μωσῆς περιτυχὼν σοι· ὡς γὰρ τῆς βάτου σε φωνήσαντα ᾐσθήθη, εὐθὺς ἀπεστράφη τάς ὄψεις· ἐγὼ δὲ πῶς βλέψω σε τρανῶς, ἢ πῶς χειροθετήσω σε; σὺ γὰρ Χριστός, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ψυχῆς τελῶν ἔμφρονος, καὶ λόγῳ τιμώμενος, ἀψύχων εὐλαβοῦμαι· εἰ γὰρ βαπτίσω σε, κατήγορόν μοι ἔσται, πυρὶ καπνιζόμενον ὄρος, φυγοῦσα δὲ θάλασσα διχῇ, καὶ Ἰορδάνης οὗτος στραφείς· σὺ γὰρ Χριστός, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Τῶν Ὁσίων. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Μὴ τοῖς πάθεσι τοῦ σώματος ἡττηθέντες, τὸν δυσμενῆ ἡττήσατε, καὶ θανατωθέντες, ξίφει Παμμακάριστοι, ζωὴν πρὸς οὐράνιον, χαίροντες ὁμοῦ μετετέθητε.

Νεκρωθέντες πρὸς θανάτου δι᾽ ἐγκρατείας, ἐθελουσίως Ὅσιοι, τῶν παρανομούντων ἀκουσίως ξίφεσι, δεινῶς τεθανάτωσθε, ζῆν μετὰ θανεῖν πιστευόμενοι.

Ἐπιάνθητε ὡς ἄρνες τῇ ἐγκρατείᾳ, καὶ ὡς κριοὶ ἐπίσημοι, χερσὶν αἱμοβόρων, λύκων ἀναιρεθέντες, ζωὴν πρὸς αἰώνιον, Ὅσιοι Χριστοῦ προσηνέχθητε.

Ἱερεῖς τε καὶ πρεσβύται καὶ νεανίσκοι, οἱ Ῥαϊθὼ καὶ Σίναιον, ὄρος κατοικοῦντες, Μάρτυρες γεγόνασιν, ὁσίως βιώσαντες, καὶ βιαιοτάτως τεθνήξαντες.

Θεοτοκίον

Νεουργεῖ τὴν ἀνθρωπότητα νέον βρέφος, ὁ πρὸ αἰώνων Κύριος, ὀφθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ βροτὸς γενόμενος, αὐτῷ μελῳδήσωμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἕτερος. Ἀκήκοε Κύριε.

Ἀκήκοε Κύριε φωνῆς σου καλούσης, χορὸς Ἀββάδων μετὰ Παύλου ὅτι ἐφώνησας οἱ πάντες δεῦτε πρός με, αὐτοῦ δεχομένου ἐν ναῷ, ὅθεν σὺν χαρᾷ ἀνεβόων, ξίφεσιν ἀναιρούμενοι. Σὺ εἶ Χριστὸς Θεοῦ Σοφία καὶ δύναμις.

Ὑπέφηνεν ἔνθεον ἥν εἶχεν, εὐλάβειαν πληθῦς ἡ τῶν Ἀββάδων, ὡς γὰρ τοῦ βήματος φωνήσαντα ἠθύθη, εὐθὺς προσεπλάκη μαχαίραις, δι᾽ ὧν καὶ τῆς δόξης οὐρανῶν, ἐντρυφῶντες κραυγάζουσι, Σὺ εἶ Χριστὸς Θεοῦ Σοφία καὶ δύναμις.

Ῥεόντων τὸ ἄστατον ἰδόντες, τὰ πρόσκαιρα σοφῶς τοῖς αἰωνίοις, οἱ ἐν Σιναίῳ ἀντηλλάξαντο Ἀββάδες, ἐν πόνοις καὶ δάκρυσιν αὐτῷ, ὅθεν καὶ Ἀγγέλοις συνόντες, εὐχαρίστως κραυγάζουσι· Σὺ εἶ Χριστὸς Θεοῦ Σοφία καὶ δύναμις.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος ἀόρατος ὑπάρχων, σάρκα εἰληφὼς ἐκ σοῦ Παρθένε, ὁρατὸς ἄνθρωπος ὡράθης ἐν ἀνθρώποις, καὶ ἐν Ἰορδάνῃ κατήλθεν, ὁ καθαρὸς κάθαρσιν αἰτῶν, ὅν

ὑμνοῦντες κραυγάζομεν· Σὺ εἶ Χριστὸς Θεοῦ Σοφία καὶ δύναμις.

ᾨδὴ ε΄ Ὁ Εἱρμός. Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός.

Συνελθόντων ἀπείρων λαῶν, ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι, αὐτὸς ἐν μέσῳ ἔστη, προσεφώνει δὲ τοῖς παροῦσι· Τὶς ἔδειξεν ἀπειθεῖς, τὴν ὀργὴν ὑμῖν ἐκκλῖναι τὴν μέλλουσαν; καρποὺς ἀξίους Χριστῷ ἐκτελεῖτε· παρὼν γὰρ νῦν, εἰρήνην χαρίζεται.

Γεωργὸς ὁ καὶ Δημιουργός, μέσος ἑστηκὼς ὡς εἷς ἁπάντων, καρδίας ἐμβατεύει· καθαρτήριον δὲ πτύον χειρισάμενος, τὴν παγκόσμιον ἅλωνα πανσόφως διΐστησι, τὴν ἀκαρπίαν φλέγων, εὐκαρποῦσιν αἰώνιον, ζωὴν χαριζόμενος.

Τῶν Ὁσίων. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Παράδεισος τρυφῆς, ζωῆς ξύλον τὸν Κύριον, ἐδείχθητε μέσον ἔχων, τὸν ὑμῶν ὡς θυσίαν, τὸ αἷμα προσδεξάμενον.

Αἱμάτων τοὺς κρουνούς, τῶν δακρύων συνάψαντες, τοῖς ῥεύμασι θεοφόροι, τὸν πολύμορφον ὄφιν, ἐν τούτοις ἐβυθίσατε.

Τερπνότητα Θεοῦ, καθορᾶν ἠξιώθητε, αἰώνιον εὐφροσύνην, ἀντὶ κόπων καὶ πόνων, μακάριοι εἰλήφατε.

Θεοτοκίον

Ἐκύησας Θεόν, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, καὶ ἔμεινας μετὰ τόκον, ὡς πρὸ τόκου Παρθένος, Ἁγνὴ θεοχαρίτωτε.

Ἕτερος. Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός.

Ὑπελθὼν τῶν Ἀββάδων χορός, ὁ ὀκτωδεκάριθμος ἅπαν, τὸ στάδιον τοῦ βίου, ἐν ἀγῶσί τε, καὶ συντόνοις δεήσεσι, τῶν βαρβάρων σοῖς ξίφεσιν ἔκλιναν τοὺς αὐχένας. Διὸ διπλῶν στεφάνων, ἠξιώθησαν ἅμα ὑπὲρ πάντων πρεσβεύοντες.

Φαιδροτάτη ἡ μνήμη ὑμῶν, Ὅσιοι καὶ Μάρτυρες ὄντως, ὑμεῖς γὰρ ἐν Σιναίῳ, καὶ ἐν Ῥαϊθῷ, ἐν ἀσκήσει συζήσαντες, δι᾿ ἀθλήσεως ἤρθητε σκηναῖς οὐρανίοις, ἔνθα μετὰ Ἀγγέλων τὰ ὑπέρθεα, ᾄδετε Θεω παριστάμενοι.

Ῥωμαλαῖος ὁ Παῦλος συνών, τοῖς ἐν Ῥαϊθῷ ἀσκουμένοις, ἀπέναντι βαρβάρων ἀνεδέδεικτο, καὶ ὑπόδειγμα γέγονεν ὡς πρωτεύων ἀθλήσεως, παρεστὼς ἐν μέσῳ. Διὸ προφρόνως πάντες ἀνεδέξαντο, Μάρτυρες στέφη οὐράνια.

Θεοτοκίον.

Ὁ τὴν μνήμην δοξάσας Θεός, πάντων τῶν Ἁγίων Ἀββάδων, τῆς δόξης τῆς ἀῤῥήτου καταξίωσον, τοὺς δοξάζοντας σήμερον, οὕς αὐτὸς ἀντεδόξασας, ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις τῷ λαῷ σου, χαριζόμενος λύτρωσιν, εἰρήνην καὶ ἔλεος.

ᾨδὴ ϛ᾽ Ὁ Εἱρμός. Ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου.

Γεννηθεὶς ἀρρεύστως, ἐκ Θεοῦ καὶ Πατρός, ἐκ τῆς Παρθένου, δίχα σαρκοῦται ῥύπου Χριστός· οὗ τὸν ἱμάντα, τὴν ἐξ ἡμῶν τοῦ Λόγου συνάφειαν, λύειν ἀμήχανον (διδάσκει ὁ Πρόδρομος), γηγενεῖς ἐκ πλάνης λυτρούμενος.

Ἐν πυρὶ βαπτίζει, τελευταίῳ Χριστός, τοὺς ἀπειθοῦντας, καὶ μὴ Θεὸν φρονοῦντας αὐτόν· ἐν Πνεύματι δὲ καινοποιεῖ, δι᾽ ὕδατος χάριτι, τοὺς ἐπιγνώμονας αὐτοῦ τῆς Θεότητος, τῶν πλημμελημάτων λυτρούμενος.

Τῶν Ὁσίων. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ῥήξαντες, προσπαθείας δεσμὰ δι' ἀσκήσεως, βιαιοτάτῳ θανάτῳ, τῶν δεσμῶν τοῦ σώματος λύεσθε, καὶ ἀλύτῳ, ἀγαπήσει δεσμεῖσθε τοῦ Κτίσαντος.

Ὡς ὄρη, ὑψηλῇ πολιτείᾳ δεικνύμενοι, τὸν καταλήψεσθαι ὄρη, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν ἐπαπειλοῦντα, δυναστείᾳ, τοῦ Χριστοῦ τοῖς ποσίν ὑπετάξατε.

Νάμασιν, ἀρδευθέντες δακρύων Μακάριοι, γῆ ὡς καλή τε καὶ πίων, μαρτυρίου στάχυν καρποφορεῖτε, ἀποθήκαις, αἰωνίοις Χριστῷ συντηρούμενον.

Θεοτοκίον

Κοίμησον, τῶν παθῶν τῆς σαρκός μου τὰ κύματα, τῇ ἀκοιμήτῳ σου Κόρῃ, ἱκεσίᾳ δέομαι καὶ μὴ δῴης, ἁμαρτίας, ἀφυπνῶσαι με ὕπνον βαρύτατον.

Ἕτερος. Ἡ φωνὴ τοῦ λόγου.

Νῦν λαπρῶς εὐφραίνου, ἡ σύναξις Σινᾶ ἡ σεβασμία, ὡς θησαυρὸν τὰ λείψανα, Χριστοῦ τῆς νύμφης, καὶ τῶν Ἀββάδων, ἅμα ἀφλέκτῳ σεπτῇ, βάτῳ κατέχουσα, ἰδοὺ γὰρ πάρεστιν ὑμῖν, ἑορτὴ Ἀββάδων εὐφρόσυνος.

Ἰωσήφ, καὶ Ψώης, ὁ Παῦλος ὁ κλεινός, Ἱερεμίας, ὁ Ἡσαΐας, Σέργιος, σὺν Γελασίῳ καὶ Θεοδούλῳ, Νείλῳ, Μωσῇ καὶ λοιποῖς, ἀνευφημείσθωσαν, Σιναίου Μάρτυρες σεπτοί, καὶ Ἀββάδες πρέσβεις εὐπρόσδεκτοι.

Μεταστάντες γῆθεν, Ἀββάδες πρὸς σκηνὰς ἐπουρανίους, ἀμέσως ἐποπτεύετε μετ᾽ Ἀσωμάτων, καὶ τῶν Μαρτύρων τὸν ἐν Τριάδι Θεὸν Ὁσιομάρτυρες. Διὸ αἰτοῦμεν ἐκ φθορᾶς σαῖς πρεσβείαις πάντας λυτρώσατε.

Θεοτοκίον.

Ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος, ὁ Ἅγιος Θεὸς ἐκ σοῦ Παρθένε, ἐπὶ τῆς γῆς ἐπέφανε, καὶ βαπτισθῆναι, ἐν Ἰορδάνῃ ἦλθε ζητῶν δι᾽ ἡμᾶς ὁ ἀναμάρτητος, ὅν ἐξιλέωσαι καὶ νῦν, τοῖς πιστοῖς τὰς νίκας δωρήσασθαι.

Κοντάκιον τῶν Ὁσίων. Ἦχος α' Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐκ τῆς κοσμικῆς, συγχύσεως ἐφύγετε, καὶ πρὸς γαληνήν, κατάστασιν μετέστητε, μαρτυρίου αἵμασι, καὶ ἀσκήσεως πόνοις στεφόμενοι· ὅθεν καὶ ἀνεδείχθητε, μαρτύρων καί. Ὁσίων ὁμόσκηνοι.

Ὁ Οἶκος

Τὰ ἐπὶ γῆς νεκρώσαντες μέλη, ζωηφόρῳ νεκρώσει, τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ τὸ πάθος ἐξεικονίσατε, πρότερον ἐν τῇ καλῇ ἀσκήσει, καὶ τὸ δεύτερον πάλιν ἐν τῇ ἀθλήσει. Ὅθεν αὐτός, καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους κατέπεμψε, ταῖς κάραις ὑμῶν Πατέρες, ἑτοιμάσας σκηνὴν ἐπουράνιον, καὶ τόπον τὸν αἰώνιον, ἔνθα νῦν ἀγαλλόμενοι ὤφθητε, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων ὁμόσκηνοι.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀββάδων, τῶν ἐν Σινᾷ ὄρει ἀναιρεθέντων.

Στίχοι

Σπάθαι τὸ πράξαν ὧδε τοὺς πολλοὺς φόνους,
Τὸ δ' αὖ πεπονθός, ἄνδρες ἀρετῆς φίλοι.
Ἀββάδας ἀμφὶ τετάρτῃ καὶ δεκάτῃ κτάνε χαλκός.

ᾨδὴ ζ' Ὁ Εἱρμός. Νέους εὐσεβεῖς.

Ὥσπερ οὐρανῷ, σὺν τρόμῳ καὶ θαύματι παρίσταντο, ἐν Ἰορδάνῃ αἱ Δυνάμεις τῶν Ἀγγέλων σκοπούμεναι, τοσαύτην Θεοῦ τὴν συγκατάβασιν, ὅπως ὁ κρατῶν τὴν ὑπέρῳον τῶν ὑδάτων ὑπόστασιν, ἐν τοῖς ὕδασι, σωματοφόρος ἕστηκεν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νεφέλη ποτέ, καὶ θάλασσα θείου προεικόνιζε, Βαπτίσματος τὸ θαῦμα, ἐν οἷς ὁ πρὶν βαπτίζεται, διεξοδικῶς τῷ Νομοθέτῃ λαός, θάλασσα δὲ ἦν τύπος ὕδατος, καὶ νεφέλη τοῦ Πνεύματος, οἷς τελούμενοι· Εὐλογητὸς εἶ κράζομεν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἅπαντες πιστοί, ἐν ᾧ τὴν τελείωσιν ἐλάβομεν, θεολογοῦντες ἀσιγήτως, σὺν Ἀγγέλοις δοξάσωμεν, Πατέρα Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον· τοῦτο γὰρ Τριὰς ὑποστάσεσιν ὁμοούσιος, εἷς δὲ Θεός, ᾧ καὶ ψάλλομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῶν Ὁσίων. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Λελαμπρυσμένοι, τῆς ἐγκρατείας τοῖς πυρσεύμασιν, ἄθλοις ἱεροῖς τε Μάρτυρες προφανῶς, φωτιζόμενοι μετέβητε, πρὸς φέγγος ἄδυτον, καὶ ἡμέρας υἱοὶ χρηματίζετε.

Ἐθελουσίως, τῶν ἐν κόσμῳ ἡδέων ξενούμενοι, ξένως τῷ βροτοῖς ὀφθέντι διὰ σαρκός, ᾠκειώθητε τὰ μένοντα, καὶ μὴ φθειρόμενα, ἀγαθὰ κληρωσάμενοι Ὅσιοι.

Ὁ θεῖος Παῦλος, καὶ Ἰωάννης καὶ Θεόδουλος, Νεῖλος, ἐφεξῆς τε πάντες πανευκλεῶς, καὶ θανόντες καὶ βιώσαντες, μακαριζέσθωσαν, Ἀσκηταὶ καὶ ἀοίδιμοι Μάρτυρες.

Θεοτοκίον

Σὲ τὴν τὸ μάννα, τῆς ζωῆς ἐν κοιλίᾳ βαστάσασαν, πάλαι μανναδόχος στάμνος ὡς ἀληθῶς, προετύπου ἐμφανέστατα. Εὐλογημένη σύ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ἕτερος. Νέους εὐσεβεῖς.

Πάντων τῶν πιστῶν τὸν βίον, Παμβασιλεῦ εἰρήνευσον, ταῖς ἱκεσίαις τῶν Ἀββάδων, κατ’ ἀθέων δωρούμενος, τὰς νίκας καὶ τὴν εὐχὴν δεόμεθα, πᾶσι τοῖς πιστοῖς,

ἵνα κράζωμεν· Εὐχαρίστως δοξάζοντες, ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.
Ὁ βίος ἡμῶν, ἐν πλήθει ἁμαρτιῶν ἀνάπλεως, διὸ δικαίως πάντα ἦλθεν, ἐφ᾽ ἡμᾶς τὰ δεινότατα, ἀλλὰ τῶν Ἀββάδων ταῖς δεήσεσι, πάντας ἐν ἐλέει οἰκτείρησον, Εὐχαρίστως κραυγάζοντας· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τριαδικόν.

Ὕψιστε Θεέ, λαόν σου ἡμαρτηκότα οἴκτειρον, ἐκδυσωποῦσί σε Ἀββάδες, ὑπὲρ σοῦ ἐναθλήσαντες, πρεσβείαις ταῖς τούτων οὖν κατάπεμψον, πλούσια ἡμῖν τὰ ἐλέη σου, ἵνα πίστει σοι κράζωμεν· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Λῦσον τὰς σειράς, πταισμάτων λαοῦ σου Ἀειπάρθενε, ταῖς μητρικαῖς σου ἱκεσίαις, μεταβαλλούσα πάνσεμνε, τὴν δικαιαν Θεοῦ ἀγανάκτησιν, ὅπως τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, εὐχαρίστως σοι κράζομεν· Ἀειπάρθενεμ Χριστιανῶν μεσίτρια, σὺ ὑπάρχεις καὶ προστάτις.

ᾨδὴ η' Ὁ Εἱρμός. Μυστήριον παράδοξον.

Ἀπόθου φόβον ἅπαντα, ὁ Λυτρωτὴς τῷ Προδρόμῳ ἔφησεν· ἐμοὶ δὲ πειθάρχει, ὡς Χριστῷ μοι πρόσελθε· τοῦτο γὰρ φύσει πέφυκα· ἐμῷ προστάγματι εἶξον, καὶ βάπτισόν με συγκαταβάντα, ὅν εὐλογοῦσι Λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥημάτων ὡς ἀκήκοεν, ὁ Βαπτιστὴς τοῦ Δεσπότου, σύντρομος παλάμην ἐκτείνει, χειραπτήσας ὅμως δέ, τὴν κορυφὴν τοῦ Πλάστου αὐτοῦ, τῷ βαπτισθέντι ἐβόα· Ἁγίασόν με· σὺ γὰρ Θεός μου, ὅν εὐλογοῦσι Λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
Τριάδος ἡ φανέρωσις, ἐν Ἰορδάνῃ γέγονεν· αὕτη γὰρ ὑπέρθεος φύσις, ὁ Πατὴρ ἐφώνησεν. Οὗτος ὁ βαπτιζόμενος, Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου, τὸ Πνεῦμα συμπαρῆν τῷ ὁμοίῳ· ὅν εὐλογοῦσι Λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ὁσίων. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Μέγιστος χορὸς ἀσκητικοῖς, ἀνδραγαθήμασιν, ὡραϊζόμενος, Ὁσίους σήμερον ἅπαντας, χορευτὰς ἐνθέους δείκνυσιν, ἀνευφημοῦντας μὲν αὐτόν, Χριστῷ δὲ ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.
Ἐτύθητε οἷά περ ἀμνοί, βαρβάρων ξίφεσι, κατακοπτόμενοι, καὶ προσηνέχθητε τέλεια, τῷ τυθέντι Λόγῳ σφάγια, καὶ πρωτοτόκων ἐν σκηναῖς κατεσκηνώσατε, μελῳδοῦντες· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.
Γυμνοὶ πάσης ὄντες ἡδονῆς, τὸν τοὺς προπάτορας, ἀπογυμνώσαντα, Πατέρες Ὅσιοι κάκιστον, δυσμενῆ ἀπεγυμνώσατε· καταστολὴν δὲ ἱεράν, ὡς ἐναθλήσαντες εἰληφότες, τοῦτον αἰσχύνην Σοφοὶ ἐνεδύσατε.

Θεοτοκίον

Ἀνοίγεται πάλιν διὰ σοῦ, ὁ πρὶν Παράδεισος, καὶ ἐπεισάγεται, ὁ πρὶν κατάκριτος ἄνθρωπος, καὶ θεοῦται ἀληθέστατα, θεοχαρίτωτε Ἁγνή, βροτῶν τὸ φύραμα τῶν βοώντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἕτερος. Μυστήριον παράδοξον.

Οἰκοῦντες ἐν σκηνώμασιν, ἐπουρανίοις Ὅσιοι, τάγμασι Μαρτύρων Ὁσίων, μετὰ δικαίων χαίρετε, καὶ σὺν Ἀγγέλοις ᾄδετε ἐν τρισαγίῳ ὑμνοῦντες φωνῇ, τὸν Σωτῆρα βαπτισθέντα, ὅν εὐλογοῦσι λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑμνήσατε φιλέορτοι, οἱ οὐρανοὶ εὐφράνθητε, Ὄρος τὸ Σινᾶ, Ῥαϊθώ τε γλυκασμὸν σταλάξατε, ἐπὶ τῇ μνήμῃ σήμερον τῶν Ἀθλοφόρων Ἀββάδων, ἐν ᾗ συνελθόντες ἀνυμνοῦμεν, ὅν εὐλογοῦσι λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Πατέρων θείων σήμερον, τὴν μνήμην ἑορτάζοντες πάντες προσκυνοῦμεν Τριάδα, τὴν Ἁγίαν κράζοντες · Ἀββάδων ταῖς δεήσεσι, τὰ σὰ ἐλέη χαρίζων ἡμῖν, καταξίωσον ὑμνεῖν σε, ὅν εὐλογοῦσι λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἀγκάλαις ἐποχούμενος, τῆς σὲ τεκούσης Κύριε, ἅπασαν Αἰγύπτου τὴν πλάνην, ἰσχυρῶς ἠφάνισας, ἔρημον δὲ ἡγίασας, ἐν ᾗ Ἀββάδων ἐστέφθη πληθύς,

βαπτισθεὶς ἐν Ἰορδάνῃ, ὅν εὐλογοῦσι λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾨδὴ θ'. ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ. Ψαλλόμενα ἐν τῇ ᾨδῇ ταύτῃ.
Ἦχος β'

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων. (Δὶς)
Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, ἐλθόντα βαπτισθῆναι.
Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ὑπὸ Προδρόμου, τὸ βάπτισμα λαβόντα.
Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐκ τῆς πατρῴας, φωνῆς μαρτυρηθέντα.
Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, κλίναντα τὸν αὐχένα, καὶ βάπτισμα λαβόντα.
Προφῆτα, δεῦρο πρὸς με, ἔκτεινον τὴν χεῖρα, καὶ βάπτισόν με τάχος.
Προφῆτα, ἄφες ἄρτι, καὶ βάπτισόν με θέλων· πληρῶσαι καὶ γὰρ ἦλθον, πᾶσαν δικαιοσύνην.

Ὁ Εἱρμός. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Δαυῒδ πάρεσο, Πνεύματι τοῖς φωτιζομένοις· Νῦν προσέλθετε, ᾆδε πρὸς Θεόν, ἐν πίστει λέγων φωτίσθητε· οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξεν Ἀδὰμ ἐν πτώσει· καὶ γὰρ αὐτοῦ εἰσήκουσε Κύριος ἐλθών, ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, φθαρέντα δὲ ἀνεκαίνισεν.
Ὁ Ἡσαΐας λούσασθε, καὶ καθάρθητε φάσκει· τάς πονηρίας ἔναντι, ἀφέλεσθε Κυρίου· οἱ διψῶντες, ὕδωρ

ἐπὶ ζῶν πορεύεσθε· ῥανεῖ γὰρ ὕδωρ καινοποιὸν Χριστός, τοῖς προστρέχουσιν αὐτῷ ἐν πίστει, καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω, βαπτίζει Πνεύματι.

Συντηρώμεθα χάριτι, πιστοὶ καὶ σφραγῖδι· ὡς γὰρ ὄλεθρον ἔφυγον, φλιᾶς Ἑβραῖοι πάλαι αἱμαχθείσης· οὕτω καὶ ἡμῖν, ἐξόδιον τὸ θεῖον τοῦτο, τῆς παλιγγενεσίας λουτήριον ἔσται· ἔνθεν καὶ τῆς Τριάδος, ὀψόμεθα φῶς τὸ ἄδυτον.

Τῶν Ὁσίων. Λίθος ἀχειρότμητος

Ἱερολογίαις ἱεραῖς, τοὺς Ὁσίους δεῦτε Πατέρας, τοὺς ἐν Ῥαϊθῷ καὶ Σιναίῳ, βεβιωκότας ἐν Ὁσιότητι, καὶ εὐσεβῶς ἀθλήσαντας, μεγαλοφώνως μεγαλύνωμεν.

Ὣς πανευκλεεῖς Ἀθλοφόροι, οἱ ἐν ἀσκήσει ὑμῶν πόνοι! ὡς ὑπερφερεῖς οἱ ἀγῶνες, ἐν οἷς τὸν πλάνον κατεπαλαίσατε! ὡς θαυμαστὴ ἡ ἄθλησις, δι᾽ ἧς νομίμως κατεστέφθητε!

Σῶμα καὶ ψυχὴν τῷ Κυρίῳ, καθιερώσατε ὁσίως, τοῖς τῆς ἐγκρατείας ἱδρῶσιν, ἁγιασθέντες καὶ ταῖς τοῦ αἵματος, ἐπιρροαῖς ξηράναντες, βαρβαρικῆς κακίας θάλασσαν.

Ἡ θεοφεγγὴς ὑμῶν μνήμη, ἀνατολαῖς λαμπρυνομένη, τῶν διὰ Χριστὸν ὑμῶν πόνων, τάς διανοίας πάντων Μακάριοι, περιαυγάζει χάριτι, τοῦ παντουργοῦ καὶ θείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον

Φρίττει Χερουβὶμ καθορῶντα, τὸν ἐν αὐτοῖς, ἀρρήτῳ λόγῳ, ἐπικαθεζόμενον Λόγον, Μητρὸς ἀγκάλαις

βρέφος κρατούμενον, σοῦ Παναγία Δέσποινα, ὑψηλοτέρα πάσης κτίσεως.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ὁσίων. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.
Τοῖς πόνοις τῆς ἀσκήσεως, τὸν ἀρχέκακον ὄφιν, εἰς τέλος ἀπεκτείνατε· ἐπὶ τέλους δὲ στέφη, τοῦ μαρτυρίου ἤρασθε, τῶν Πατέρων καύχημα, καὶ τῶν Μαρτύρων ἡ δόξα, Ῥαϊθὼ καὶ Σιναίου, ἡ πανέορτος πληθύς, τῶν θαυμασίων Πατέρων.

Ἕτερον.

Δεκάδα τὴν ὀκτάριθμον, τῶν Ἁγίων Ἀββάδων, ἐπαίνοις στεφανώσωμεν, ἐν ἀσκήσει γὰρ ὄντως, καὶ ἐν ἀθλήσει ᾔσχυνας, δυσμενῶν τὰς φάλαγγας. Διὸ τὰ λείψανα τούτων, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, τοῖς προστρέχουσι πιστῶς, θαυμάτων βλύζει πελάγη.

Τῆς Ἑορτῆς ὅμοιον

Φωτὸς ἀδύτου γέγονεν, ἡ παροῦσα ἡμέρα· Χριστὸς γὰρ ἡ ἀλήθεια, ἦλθεν νῦν ἐπεφάνη· ψαλμοῖς αὐτὸν ἐπαξίως, καὶ ᾠδαῖς ὑμνήσωμεν, ὡς Πλάστην τε καὶ Δεσπότην. Ὢ καινοῦ μυστηρίου! τοῦ Ἀδὰμ ὁ Ποιητής, βουλήσει ἄνθρωπος ὤφθη.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους ϛ’ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Τῆς ἑορτῆς γ΄. Ἦχος α' Γερμανοῦ Πατριάρχου
Φῶς ἐκ φωτός, ἔλαμψε τῷ κόσμῳ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπιφανεὶς Θεός, τοῦτον λαοὶ προσκυνήσωμεν.

Πῶς σε Χριστέ, δοῦλοι τὸν Δεσπότην ἀξίως τιμήσωμεν; ὅτι ἐν τοῖς ὕδασι, πάντας ἡμᾶς ἀνεκαίνισας.
Σὺ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὰ ῥεῖθρα ἡγίασας, τῇ παλάμῃ τοῦ δούλου χειροθετούμενος, καὶ τὰ πάθη τοῦ Κόσμου ἰώμενος. Μέγα τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας σου! φιλάνθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ τῶν Ἁγίων γ΄. Ἦχος α΄. Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Ἐπὶ Μωσέως ὡς ὤφθη, τὸ Θεοβάδιστον, Σινᾶ φλόγος ἐν εἴδει, καὶ ἐπὶ τῶν Ἀββάδων, βαρβάρων ἐπελθόντων οὕτω φλόξ, πῦρ, καπνιζόμενον Ὄρος τε, ὅ τοὺς Ἀββάδας πληρῶσαν πάσης χαρᾶς, τοὺς βαρβάρους ἐξεφόβησε.

Ἡ ἐν Σινᾶ σεβασμία Πατέρων σύναξις, σήμερον ἐν τῇ μνήμῃ, τῶν Ἁγίων Ἀββάδων, συγχαίρει τῶν λειψάνων θείαν σορόν, τῶν Ὁσίων προβάλλουσα, ἐξ ἧς παντοίων λυτροῦται ἅπας πιστός νοσημάτων καὶ ποικίλων παθῶν.

Ἐν τῇ ἀσκήσει τὸ πρῶτον βίον ἰσάγγελον, οἱ Ὅσιοι Ἀββάδες, ἐπὶ γῆς ὡς ἐν πόλῳ, βιώσαντες ἐν τέλει μαρτυρικήν, συνυπέστησας ἄθλησιν, ὅθεν Μαρτύρων τοῖς δήμοις ἐν Οὐρανοῖς, καὶ Ἀγγέλοις συγχορεύουσι.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἀσκητικὴν ὁδεύσαντες ὁδόν, βαρβαρικὴν ὑπέστητε σφαγήν, Ἀββάδες ὁσιώτατοι, καὶ Μάρτυρες Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὅσιοι μέν, ὅτι ἐν Σινᾷ καὶ Ῥαϊθῷ ὡς ἀσώματι ἐβίωσατε. Μάρτυρες δέ, ὅτι τῆς ἀγάπης τοῦ

Χριστοῦ, οὐκ ἐχώρισεν ὑμᾶς, οὐ ξίφη, οὐ μάχαιραι, οὐδὲ τῶν βαρβάρων ἡ ἀνήμερος ἐπιδρομή, ὅθεν ὡς Ἀγγέλων μιμηταί, μετὰ Ἀγγέλων ἐν οὐρανοῖς εὐφραίνεσθε, ὡς δὲ Μάρτυρες Χριστοῦ, χάριν ἐλάβετε, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους τῶν τῇ σορῷ τῶν λειψάνων ὑμῶν, μετ᾽ εὐλαβείας καὶ πόθου προσιόντων, ἀλλὰ καὶ ἡμῖν, τοῖς ἀνευφημοῦσιν ὑμῶν, τὴν ἐν ἀσκήσει ἄθλησιν, καὶ πανηγυρίζουσι τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην, ὡς Ὁσιομάρτυρες, ὡς παριστάμενοι τῷ Θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος, τὴν εἰρήνην δωρήσασθε, τῷ φιλοχρίστῳ στρατῷ τὰς νίκας χορηγοῦντες κατὰ τῶν ἀντιπάλων, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Ἦχος β' Ἀνατολίου

Σήμερον ὁ Χριστός, ἐν Ἰορδάνῃ ἦλθε βαπτισθῆναι. Σήμερον Ἰωάννης ἅπτεται, κορυφῆς τοῦ Δεσπότου. Αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐξέστησαν, τὸ παράδοξον ὁρῶσαι μυστήριον. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἰδὼν ἀνεστρέφετο. Ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν· Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς ὀφθέντι, καὶ φωτίσαντι τὸν κόσμον.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις

Μεγαλυνάριον.

Τοὺς ἐν τῷ Σιναίῳ καὶ Ῥαϊθῷ, Ἀγγέλων τὸν βίον, καὶ Μαρτύρων τὴν τελούντων πόνοις καὶ ἱδρῶσι καὶ αἵματος ἐκχύσει, ζηλώσαντας Ἀββάδας ὕμνοις τιμήσωμεν.